

Neu que de l'aigua fa silenci
Cases que s'ajuden
a pujar per la muntanya;
de tan velles
es preparen per a jaure eternitats
sota els badalls del vent
Pins que amb altíssima curiositat
s'aboquen nus a la vora dels camins
per a deixar-se contemplar
sense fer ni un sol intent
d'averkonyir-nos
Riu que ara passa
i passarà
que ni a penes ens saluda
i que en ser descobert s'oculta llum dins
de cada pedra
Lluna gebrada
que a mort es juga la llunyania
desguàs atroç és l'alba que plora
Nit que s'enfila gat pels fumerals
coronant la serra
obrint el cel
Núvols
que baixen amb voluntat de boira
amb la responsabilitat secreta de deixar-nos
sols i més perduts encara